

KUŞKUDAN GERÇEK İNANCA NASIL ULAŞILABİLİR? (3)

(...düünden devam)

Ne kadar kanıt sunulursa sunulsun, yine iman, kanıtlardan çok, yaşamakla güçlenecek bir şeydir, bir yerde de Allah'ın lütfudur. İnanmayan insan, acaba kendi içinde rahat ve tutarlı mıdır? Diyelim ki her şey rastlantı ve yaratılış diye bir şey yok, âhiret de yok. Peki o zaman da akıllı olan sormaz mı, hiçbir güç, yaratıcı yoksa bu düzen nasıl oldu? Âhiret diye bir şey yoksa, insan ruhsuz mudur? Bitki gibi kuruyup gidecek midir? O zaman inanmadığı halde gördüğü rüyalar nedir? Bunları gören nedir? Beyin mi? Peki ama beyin, haydi diyelim bilinçaltındaki şeyleri üste çıkarıyor, onları olaylaştırıyor; rüyaların bir kısmı böyle olsa bile bazıları ertesi gün aynen çıkıyor veya yıllar sonra çıkıyor? Bu, insan ruhunun geleceğe uzanması değil mi? Öyle ise gelecek bugünden vardır. Olmayan şey nasıl görülür? İnançsızlık çözüm değildir. Pek çok insan vardır ki görünürde inkâr etse de içinden inanır. Çünkü imansızlık insanı rahatlatmaz, tersine tam bir huzursuzluk içine atar.

Lise çağında bir gün merhum hocamız Avukat Ömer Naimi Efen-digil dedi ki:

– Bir avukat arkadaşım vardı, Allah'a inanmazdı. Bir gün geldi ve dedi ki:

– Naimi Bey, sen bu inançsızlara bakma. Bunlar samimi değiller. İşte bunların en dinsizi benim ama her gece yatarken, yine bir Fatıha üç İhlâs okuyup yatarım, bu gece ölürsem halim nice olur diye düşünür, Allah'a sığınırım.

Benzeri bir olayı da değerli askeri hakim Sacit Adalı Bey'den dinlemiştim:

Kore’de idik. Yüzbaşı rütbesindeki arkadaşım inanmazdı. Biz böyle inanç üzerine sohbet ederken yanımıza, boyunda hamaylı (bazı sure ve duâların yazıldığı duâ demeti) asılı bulunan bir er geldi. Yüzbaşı ere sordu: “Boynunda asılı olan nedir?” Er anlattı: “Komutanım bu hamaylıdır, içinde âyetler ve duâlar var. Bunlar beni korur, diye üstümde taşıyorum.” Ertesi gün cephe savaşı olacaktı. Hemen yüzbaşı uzandı, askerin boynundaki hamaylıyı alıp kendi boynuna taktı. O zaman dedim ki: “Yahu yüzbaşım, burada da mı bencillik? Hem inanmıyorsun, hem de askerin koruma muskasını alıp kendin takıyorsun. Yani kendi çıkarını düşünüyorsun!”

Bu ve benzeri pek çok olay. İnancın, insanın yaratılışında mevcut bir güdü olduğunu gösterir. Nitekim insanlık yaratılalıdan beri hep Yaratana aramış, kimi Gerçek Tanrı’ya tapmış, kimi de yoldan sapıp tanrı gücünü bulduğuna inandıkları birtakım yaratıklara tapmıştır.
